

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

III. Quid respondendum iis sit, qui eò, quòd Christus nullibi secretam peccatorum Co[n]fessionem expressis & dissertis verbis praeceperit; Christianos nequaqua[m] ad eam alligandos esse contendunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput I. De Institutione

fratres qui de Ecclesia sunt, Ecclesiae traditas esse? Locus autem ille Matthæi: De his qui foris sunt, loquitur, fidem in Christum, & Euangelium repudiantibus vel corruptentibus, qui non clauium virtute; sed infidelitate sua, & proprio iudicio condemnantur; quos tanquam deploratos, nisi resipuerint, relinquendos Euangelium & Apostoli tradiderunt. De quibus Paulus dixit: Quid enim mihi de his, qui foris sunt, iudicare?

1. Cor. 5.

Quæstio **IIII.** *Quid respondendum iis, qui eò, q̄ Christus nullibi hanc secretam peccatorum Confessionem expressis et disertis verbis præceperit; Christianos nequam ad eam alligandos esse, contendunt?*

Responſio. **N**ihil aliud illis responderi debet, quàm quòd tantum verbis inanibus sophisticentur. Christus ægrotis medicum, oneratis, ac laborantibus refectorem ac cõsolatorem ostendit. Ergone tibi videtur is ægrotus (qui reconualescere valet) satis præcepisse, vt medicum adeat, qui medicinam ostendit? Quin ægrotis, vt ad medicum properet, præceptis non est opus; sed morbus ipse satis interpellat infirmum, qui docet non bene habentibus, sed malè habentibus opus esse medico.

Matth. 9.

2. Cor. 9.

Tace.

Tacemus interim, quòd Christus nō cunctos, sed voluntarios nos ad salutem perducit: Libera est fides; Libera sunt Sacramenta; adeò, vt nemo vel ad Baptismum capiendum cogendus sit. Quis tamen ob id neget, Baptismum non esse necessarium, aut præceptū volenti regnū DEI intrare? Ad eundem modum nemo delinquentem absolutè cogit, vt confiteatur; attamen si velint certū testimonium remissionis peccatorum, quæ eum angunt, accipere, necessè est, vt Absolutioni Confessionem præmittat.

Et vt pertinacissimè negèt, hanc Confessionē, quæ Sacerdoti fit, in Scripturis habere mandatum; nunq̄ tamen demonstrabūt, Absolutionem (Diuinum illud beneficiū) vlli hominum vnquā in Ecclesia fuisse impensum, nisi primū confessō.

Quamobrè, cū & ipsi fateantur, Absolutionē Sacerdotis esse liberalē promissionē, & preciosissimum thesaurum gratiæ DEI, in quo DEVS nobis exhibeat, & proponat suam misericordiā, et remissionem peccatorū; proindeq; Christiano etiā nomine eum indignum esse, qui hunc tā preciosum thesaurum cōtemnat; imò qui non summo desiderio eundē quærat, & amplectatur: Consequens est, vt cogantur, nolint, velint, fateri, hanc Confessionem haud esse de numero eorum, quæ Christiano homini criminibus obruto, liberum sit vel facere, vel omittere.

Nam

Caput I. De Institutione

Nam si omnino liberum facis Christiano, ut confiteatur, vel non confiteatur, ut sibi dicat, occultè ago, apud DEVM ago, nouit DEVS, qui mihi ignoscit, què in corde ago: Ergo, (quemadmodùm inquit quidam Virpius) sine causâ dictum est; Quæ solueritis in terra, erunt soluta & in caelo? Ergo sine causâ clauis datae sunt Ecclesiae? Frustramus Euangelium DEI, frustramus verbum Christi; si promittimus vobis, quod ille negat, nonne vos decipimus? Quanto rectius ergo idè ille colligit, agendam esse poenitentiam, qualis in Ecclesia DEI agitur, ut pro nobis & Ecclesia oret, quàm isti, qui peccatores à Confessionis necessitate absoluunt.

Matth. 18.
Aug. in li.
50. Hom.

Inexplorati ad communionem non admittendi.

Præterea etsi liberam faciant isti Confessionem auricularem, ut vocant, fatentur tamen & ipsi retinendam esse eam in Ecclesia, ne prorsus inexplorati contra præceptum Paulinum ad communionem admittantur.

Quæ cum ita se habeat, nec inficiuntur illi, eum hominem, qui vel negligit, vel contemnit tam pretiosum Absolutionis thesaurum (non hominis, sed DEI verbum & munus) hunc ne quidè Christianum dicendum; sed à communionem arcendum, quod cõtemnat id, quod Christiano contemnere non licet, eoq; contempto committat, ne remissionem peccatorum accipiat, ac certum de se signum præbeat, quod Euangelij cõtempitor sit. Quam, inquam, hæc illi multis exaggerent, non videmus,

mus, cur tam sint iniqui huic Confessione secreta, qua sine, is thesaurus non percipitur, & tam grauis censura incurritur.

Habétne Cōfessio Secreta peccatorum exemplum, & testimonium in Scripturis.

Quaestio
V.

HIC nullis certabimus argumentis cum contentiosis, sed tantum opponemus eis auctoritatem magni illius Basilij, quae apud omnes Catholicos haecenus fuit sacrosancta. Is cum Sacerdotibus confitendum esse asseruisset, assertionem suam exemplis, & testimonio Scripturae confirmat: Sic, inquit, & hi, qui antiquitus poenitebant, inueniuntur apud sanctos confessi esse peccata sua: Scriptum est enim in Euangelio; Quia Ioanni Baptistae confitebantur populi peccata sua: Et in Actibus Apostolorum, Apostolis hi, qui baptizabantur. Haec ille.

Responso.
Bas. in reg.
Monach.
cap. 21.

Marc. 3.
Act. 19.

Sillex DEI est, auricularis Confessio; quae ausus est Nectarius Constantinopoli eam refigere ac conuellere?

Quaestio
VI.

Refert quidem Sozomenus Episcoporum constitutione vnum esse presbyteris peculiariter destinatum fuisse, ad quem accedentes hi, qui deliquerant, delicta propria fatebantur.

Responso.